

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 7812
Μάρτιος 2017
12^ο Έτος
Φύλλο 132^ο
Τηλ.: 2107763638
Fax: 2107707211
E-mail: info@sylfilon.gr
Web Site: www.sylfilon.gr

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΑΘΗΝΑΣ 15
Αριθμός Άδειας
1

Επι κοινωνία εν τύπω

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

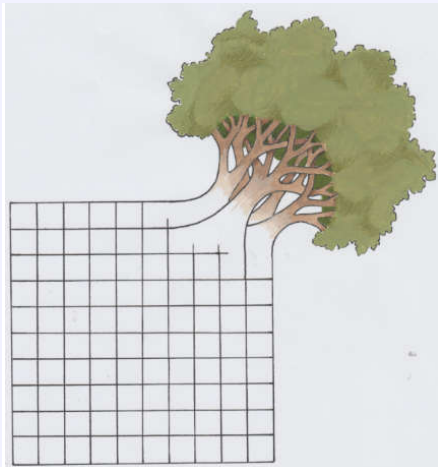
Το πρόγραμμα

Προ γράμμα: Γράφω από πριν αυτό που θα κάνω μετά. Προ διαγράψω, σχεδιάζω τη δράση μου. Έχοντας ένα πρόγραμμα στη ζωή μου βαδίζω με σιγουριά ξέροντας από πριν τι χρειάζεται να κάνω την κάθε στιγμή, και τι με περιμένει.

Όλα λειτουργούν βάσει προγράμματος. Το πρόγραμμα του σχολείου, του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης, του θεάτρου, των διαφόρων εκδηλώσεων. Το πρόγραμμα της ημέρας. Ξυπνώντας κάθε πρωί βαδίζω την πεπατημένη, όπως τρέχει το τρένο πάνω στις ράγες του.

Το πρόγραμμα στη ζωή μας είναι πολύτιμο γιατί μας γλυτώνει από πολύ κόπο και χάσιμο χρόνου. Μας προστατεύει από άσκοπες περιπλανήσεις και αναζητήσεις όταν κάνουμε αυτό που χρειάζεται να γίνει.

Το πρόγραμμά μας γίνεται συνήθεια και δημιουργεί στον εγκέφαλό μας συνάψεις που με αυτόματο τρόπο κατευθύνουν την επιτέλεση του έργου μας όπως ο αυτόματος πιλότος οδηγεί το αεροπλάνο στον προορισμό του.

Τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών λειτουργούν κατά παρόμοιο τρόπο. Πατώντας κάποια πλήκτρα κάνεις τραπεζικές συναλλαγές, βρίσκεις τον δρόμο που ψάχνεις, κατευθύνεις πυραύλους στο διάστημα και χιλιάδες άλλα πράγματα...

Υπάρχουν πλέον τα έξυπνα προγράμματα, "expert system", που προβλέπουν τις αναποδιές και επαναπρογραμματίζονται αυτόματα. Έχει αναπτυχθεί νέος κλάδος προγραμματισμού "user experience" που κάνει τα προγράμματα πολύ πιο φιλικά για τους χρήστες, και μας περιμένουν πολλά ακόμα νέα επιτεύγματα που θα "διευκολύνουν" τη ζωή μας...

Από τη στιγμή που θα γεννηθούμε αρχίζει να εγγράφεται στον εγκέφαλό μας ένα πρόγραμμα συμπεριφοράς και κατανόησης του κόσμου γύρω μας. Έτσι αποκτούμε σιγά σιγά τις πεποιθήσεις που θα μας συνοδεύουν σε όλη μας τη ζωή.

Κάθε άνθρωπος ανάλογα με την ευαισθησία του και τις εμπειρίες του δημιουργεί από τα πρώτα ήδη χρόνια της ζωής του τον χαρακτήρα του, χαράσσει δηλαδή στον εγκέφαλό

**Τι χρυσή μου την παρέα
Θέ' να τη χορέψω ωραία'**
Κυριακή 12-3-17
Ωρα 20:15

Χώρος: Θέατρο στο ACS Athens
Χοροί και τραγούδια: Ομάδα Παραδοσιακών Χορών
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία" και οι Χοροβάτες

Αγ.Παρασκευής 129
και Καζαντζάκη
Στάση Μετρό Αγ.Παρασκευής

Είσοδος μόνο με προσκλήσεις
Πληροφορίες και διέθεση προσκλήσεων
Ζέρβας Δημήτρης 6986127436

του ένα πρόγραμμα, βάσει του οποίου αντιλαμβάνεται αυτά που του συμβαίνουν και απαντά με ένα δικό του και μοναδικό τρόπο συμπεριφοράς. Αυτό πολλές φορές δημιουργεί μέσα μας δυσάρεστες καταστάσεις που ενώ αντιλαμβανόμαστε την προέλευσή τους δεν μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε γιατί το πρόγραμμά μας τις αναπαράγει... Μήπως υπάρχει κάποια τεχνική που θα μπορούσε να μας βοηθήσει να παρέμβουμε στον κώδικα προγραμματισμού του εαυτού μας; Πολλές επιστήμες προσπαθούν προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά νομίζω ότι καμιά εξωτερική επέμ-

βαση δεν μπορεί να μας βοηθήσει πραγματικά, αν δεν κατανοήσουμε, συμπαθήσουμε και αγαπήσουμε τον ίδιο μας τον εαυτό, έτσι ώστε να αναλάβουμε συνειδητά, δηλαδή να επαναπρογραμματίσουμε, να περιθάλψουμε και να ενισχύσουμε τα ασυνείδητα αυτά κομμάτια που εγγράφηκαν κάποτε μέσα μας εν αγνοία μας, από εξωτερικούς παράγοντες. Με άλλα λόγια να αναλάβουμε να επανεκπαιδεύσουμε, ως ενήλικες, το παιδί μέσα μας.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Ο Λόγος του Κολοκοτρώνη στην Πνύκα

Ο Λόγος του Κολοκοτρώνη στην Πνύκα αποτελεί την πνευματική παρακαταθήκη του Γέρου του Μωριά προς τη νέα γενιά.

Εκφωνήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 1838 στην Πνύκα και πρωτοδημοσιεύτηκε στις 13 Νοεμβρίου 1838 στην αθηναϊκή εφημερίδα «Αιών», που εξέδιδε ο ιστορικός Ιωάννης Φιλήμων.

Στις 7 Οκτωβρίου 1838 ο γηραιός στρατηγός και εν ενεργεία Σύμβουλος Επικρατείας Θεόδωρος Κολοκοτρώνης επισκέφθηκε το Βασιλικό Γυμνάσιο της Αθήνας (νυν 1ο Πρότυπο Πειραματικό Γυμνάσιο Αθήνας) για να παρακολουθήσει τη διδασκαλία του γυμνασιάρχη Γεωργίου Γενναδίου (1784-1854) για τον Θουκυδίδη. Τόσο εντυπωσιάστηκε από την «παράδοσιν του πεπαιδευμένου γυμνασιάρχου και από την θέαν τοσούτων μαθητών», ώστε εξέφρασε την επιθυμία να μιλήσει και ο ίδιος προς τους μαθητές. Την πρότασή του απεδέχθη ο Γεννάδιος και λόγω της στενότητας του χώρου και του πλήθους των μαθητών η ομιλία του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη ορίστηκε για τις 10 το πρωί της 8ης Οκτωβρίου 1838 στην Πνύκα.

Το γεγονός μαθεύτηκε στη μικρά τότε Αθήνα και εκτός από τους μαθητές, πλήθος ανθρώπων «διαφόρων επαγγελματιών και τάξεων» συνέρχεται στην Πνύκα το πρωί της 8ης Οκτωβρίου για να ακούσει τον ηγέτη της Επανάστασης του '21. Ξαφνικά, στον χώρο της ομιλίας εμφανίστηκε «σμήνος χωροφυλακής», αποφασισμένο να διαλύσει τη συγκέντρωση, επειδή προφανώς, ως βασιλικότερο του βασιλέως Όθωνα, τη θεωρήσει αντικαθεστωτική.

Όμως, μετά τη διαβεβαίωση του γυμνασιάρχη και των καθηγητών για το «αθώο της πράξεως», οι χωροφύλακες αποχώρησαν και η ομιλία έγινε κανονικά. Άλλωστε, ο Κολοκοτρώνης δεν αποτελούσε κίνδυνο για τη δυναστεία, αφού τα είχε βρει με τον Όθωνα και κατείχε μάλιστα το αξίωμα του Συμβούλου της Επικρατείας, δηλαδή του πολιτικού συμβούλου του βασιλιά. (Το Συμβούλιο της Επικρατείας εκείνης της εποχής, που ήταν πολιτικό σώμα, δεν πρέπει να συγχέεται με το σημερινό Συμβούλιο της Επικρατείας, που είναι δικαστικός σχηματισμός).

Η Ομιλία

Παιδιά μου!

Είς τον τόπο τούτο, οπού εγώ πατώ σήμερα, επατούσαν και εδημηγορούσαν τον παλαιό καιρό άνδρες σοφοί, και άνδρες με τους οποίους δεν είμαι άξιος να συγκριθώ και ούτε να φθάσω να ίχνη των. Εγώ επιθυμούσα να

σας ιδώ, παιδιά μου, εις την μεγάλη δόξα των προπατόρων μας, και έρχομαι να σας επιτώ, όσα εις τον καιρό του αγώνος και προ αυτού και ύστερα απ' αυτόν ο ίδιος επαπατήρησα, και απ' αυτά να κάμωμε συμπερασμούς και δια την μέλλουσαν ευτυχίαν σας, μολονότι ο Θεός μόνος ηξεύρει τα μέλλοντα. Και δια τους παλαιούς Έλληνες, οποίας γνώσεις είχαν και ποία δόξα και τιμήν έχαιραν κοντά εις τα άλλα έθνη του καιρού των, οποίους ήρωας, στρατηγούς, πολιτικούς είχαν, δια ταύτα σας λέγονν καθ'

ημέραν οι διδάσκαλοί σας και οι πεπαιδευμένοι μας. Εγώ δεν είμαι αρκετός. Σας λέγω μόνον πως ήταν σοφοί, και από εδώ επήραν και εδανείσθησαν τα άλλα έθνη την σοφίαν των.

Είς τον τόπον, τον οποίον κατοικούμε, εκατοικούσαν οι παλαιοί Έλληνες, από τους οποίους και ημείς καταγόμεθα και ελάβαμε το όνομα τούτο. Αυτοί διέφεραν από ημάς εις την θρησκείαν, διότι επροσκυνούσαν τες πέτρες και τα ξύλα. Αφού ύστερα ήλθε στον κόσμο ο Χριστός, οι λαοί όλοι επίστευσαν εις το Ευαγγέλιό του, και έπαυσαν να λατρεύουν τα είδωλα. Δεν επήρε μαζί του ούτε σοφούς ούτε προκομμένους, αλλ' απλούς ανθρώπους, χωρικούς καί ψαράδες, και με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος έμαθαν όλες τες γλώσσες του κόσμου, οι οποίοι, μολονότι όπου και αν έβρισκαν εναντίτητες και οι βασιλείς και οι τύραννοι τους κατέτρεχαν, δεν ημπούρεσε κανένας να τους κάμη τίποτα. Αυτοί εστερέωσαν την πίστιν.

Οι παλαιοί Έλληνες, οι πρόγονοί μας, έπεσαν εις την διχόνοια και ετρώγονταν μεταξύ τους, και έτσι έλαβαν καιρό πρώτα οι Ρωμαίοι, έπειτα άλλοι βάρβαροι και τους υπόταξαν. Ύστερα ήλθαν οι Μουσουλμάνοι και έκαμαν ό,τι ημπορούσαν, δια να αλλάξη ο λαός την πίστιν του. Έκοψαν γλώσσες εις πολλούς ανθρώπους, αλλ' εσάθη αδύνατο να το κατορθώσουν. Τον ένα έκοπταν, ο άλλος το σταυρό του έκαμε. Σαν ειδε τούτο ο σουλτάνος, διόρισε ένα βισερέ [αντιβασιλέα], έναν πατριάρχη, καί του έδωσε την εξουσία της εκκλησίας. Αυτός και ο λοιπός κλήρος έκαμαν ό,τι τους έλεγε ο σουλτάνος. Ύστερον έγιναν οι κοτζαμπάσηδες [προεστοί] εις όλα τα μέρη. Η τρίτη τάξη, οι έμποροι και οι προκομμένοι, το καλύτερο μέρος των πολιτών, μην υποφέροντες τον ζυγό έφευγαν, και οι γραμματισμένοι επήραν και έφευγαν από την Ελλάδα, την πατρίδα των, και έτσι ο λαός, όστις στερημένος από τα μέσα της προκοπής, εκατήνησεν εις αθλίαν κατάσταση, και αυτή αύξαινε κάθε ήμερα χειρότερα· διότι, αν ευρίσκετο μεταξύ του λαού κανείς με ολίγην μάθηση, τον ελάμβανε ο κλήρος, όστις έχαιρε προνόμια, ή εσύρετο από τον έμπορο της Ευρώπης ως βοηθός του ή εγίνετο γραμματικός του προεστού. Και μερικοί μην υποφέροντες την τυραννίαν του Τούρκου και βλέποντας τες δόξες και τες ηδονές οπού ανελάμβαναν αυτοί, άφησαν την πίστη τους και εγίνοντο Μουσουλμάνοι. Καί τοιουτοτρόπως κάθε ήμερα ο λαός ελίγνευε και επτώχανε.

Είς αυτήν την δυστυχισμένη κατάσταση μερικοί από τους φυγάδες γραμματισμένους εμετάφραζαν και έστελναν εις την Ελλάδα βιβλία, και εις αυτούς πρέπει να χρωστούμε ευγνωμοσύνη, διότι ευθύς οπού κανένας άνθρωπος από το λαό εμάνθανε τα κοινά γράμματα, εδιάβαζεν αυτά τα βιβλία και έβλεπε ποίους είχαμε προγόνους, τι έκαμεν ο Θεμιστοκλής, ο Αριστειδης και άλλοι πολλοί παλαιοί μας, και εβλέπαμε και εις ποίαν κατάσταση ευρισκόμεθα

τότε. Όθεν μας ήλθεν εις το νου να τους μιμηθούμε και να γίνουμε ευτυχέστεροι. Και έτσι έγινε και επροόδευσεν η Εταιρεία.

Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσο είμεθα ούτε πως δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανένας φρόνιμος μας ειπέ «πού πάτε εδω να πολεμήσετε με σπαροκάραβα βατσέλα», αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση.

Είς τον πρώτο χρόνο της Επανάσταεως είχαμε μεγάλη ομόνοια και όλοι ετρέχαμε σύμφωνοι. Ο ένας επήγγεν εις τον πόλεμο, ο αδελφός του έφερνε ξύλα, η γυναίκα του εζύμωνε, το παιδί του εκουβαλούσε ψωμί και μπαρμπαούβολα εις το στρατόπεδον και εάν αυτή η ομόνοια εβαστούσε ακόμη δύο χρόνους, ηθέλαμε κυριεύσει και την Θεσσαλία και την Μακεδονία, και ίσως εφθάναμε και έως την Κωνσταντινούπολη. Τόσον τρομάξαμε τους Τούρκους, οπού άκουαν Έλληνα και έφευγαν χίλια μίλια μακριά. Εκάτον Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες εμπρός, και ένα καράβι μίαν άρμάδα. Άλλά δεν εβάσταξε!

Ήλθαν μερικοί και ηθέλησαν να γένουν μπαρμπατέρηδες εις του κασιδη το κεφάλι. Μας πονούσε το μπαρμπατέρισμά τους. Μα τι να κάμωμε; Είχαμε και αυτονών την ανάγκη. Από τότε ήρχισεν η διχόνοια και εχάθη η πρώτη προθυμία και ομόνοια. Και όταν έλεγες τον Κώστα να δώσει χρήματα διά τας ανάγκας του έθνους ή να υπάγει εις τον πόλεμο, τούτος επρόβαλλε τον Γιάννη. Και μ' αυτόν τον τρόπο κανείς δεν ήθελε ούτε να συνδράμει ούτε να πολεμήσει. Και τούτο εγίνετο, επειδή δεν είχαμε ένα αρχηγό και μίαν κεφαλή. Άλλά ένας έμπαινε πρόεδρος έξι μήνες, εσηκώνετο ο άλλος και τον έριχνε και εκάθετο αυτός άλλους τόσους, και έτσι ο ένας ήθελε τούτο και ο άλλος το άλλο. Ισως όλοι ηθέλαμε το καλό, πλην καθένας κατά την γνώμη του. Όταν προστάζουσε πολλοί, ποτέ το σπίτι δεν χτίζεται ούτε τελειώνει. Ο ένας λέγει ότι η πόρτα πρέπει να βλέπει εις το ανατολικό μέρος, ο άλλος εις το αντικρινό και ο άλλος εις τον Βορέα, σαν να ήτον το σπίτι εις τον αραμπά και να γυρίζει, καθώς λέγει ο καθένας. Με τούτο τον τρόπο δεν κτίζεται ποτέ το σπίτι, αλλά πρέπει να είναι ένας αρχιτέκτων, οπού να προστάζει πως θα γενεί. Παρομοίως και ημείς εχρειαζόμεθα έναν αρχηγό και έναν αρχιτέκτονα, όστις να προστάζει και οι άλλοι να υπακούουν και να ακολουθούν. Αλλ' επειδή είμεθα εις τέτοια κατάσταση, εξ αιτίας της διχόνοιας, μας έπεσε η Τουρκία επάνω μας και κοντέψαμε να χαθούμε, και εις τους στερνούς επτά χρόνους δεν κατορθώσαμε μεγάλα πράγματα.

Είς αυτή την κατάσταση έρχεται ο βασιλεύς, τα πράγματα ησυχάζουν και το εμπόριο και η γεωργία και οι τέχνες αρχίζουν να προοδεύουν και μάλιστα η παιδεία. Αυτή η μάθησις θα μας αυξήσει και θα μας ευτυχήσει. Άλλά διά να αυξησομεν, χρειάζεται και η στερέωσις της πολιτείας μας, η όποία γίνεται με την καλλιέργεια και με την υποστήριξη του Ορόνου. Ο βασιλεύς μας είναι νέος και συμμορφώνεται με τον τόπο μας, δεν είναι προσωρινός, αλλ' η βασιλεία του είναι διαδοχική και θα περάσει εις

τα παιδιά των παιδιών του, και με αυτόν κι εσείς και τα παιδιά σας θα ζήσετε. Πρέπει να φυλάξετε την πίστη σας και να την στερεώσετε, διότι, όταν επιάσαμε τα άρματα είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και έπειτα υπέρ πατρίδος. Όλα τα έθνη του κόσμου έχουν και φυλάττουν μια Θρησκεία. Και αυτοί, οι Εβραίοι, οι όποιοι κατατρέχοντο και μισούντο και από όλα τα έθνη, μένουν σταθεροί εις την πίστη τους.

Εγώ, παιδιά μου, κατά κακή μου τύχη, εξ αιτίας των περιστάσεων, έμεινα αγράμματος και δια τούτο σας ζητώ συγχώρηση, διότι δεν ομιλώ καθώς οι δάσκαλοι σας. Σας είπα όσα ο ίδιος είδα, ήκουσα και εγνώρισα, δια να ωφεληθήτε από τα απερασμένα και από τα κακά αποτελέσματα της διχονοίας, την οποίαν να αποστρέφεσθε, και να έχετε ομόνοια. Εμάς μη μας ητράτε πλέον. Το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε. Και αι ημέραι της γενεάς, η οποία σας άνοιξε το δρόμο, θέλουν μετ' ολίγον περάσει. Την ημέρα της ζωής μας θέλει διαδεχθή η νύκτα του θανάτου μας, καθώς την ημέραν των Αγίων Ασωμάτων θέλει διαδεχθή η νύκτα και η αυριανή ημέρα. Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο, οπού ημείς ελευθερώσαμε· και, δια να γίνη τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας την ομόνοια, την θρησκεία, την καλλιέργεια του Θρόνου και την φρόνιμον ελευθερία.

Τελειώνω το λόγο μου. Ζήτω ο Βασιλεύς μας Όθων! Ζήτω οι σοφοί διδάσκαλοι! Ζήτω η Ελληνική Νεολαία!

<http://apocalypsejohn.com/2015/10/logos-tou-kolokotroni-stin-pnika-pou-kouvoun>

Έξι Μικρές Ιστορίες

Κάποτε, όλοι οι χωρικοί αποφάσισαν να προσευχηθούν για να βρέξει. Την ημέρα της προσευχής, όλοι οι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν, αλλά μόνον ένα αγόρι ήρθε με μια ομπρέλα.

Αυτό είναι **ΠΙΣΤΗ**.

Όταν πετάμε τα μωρά στον αέρα γελούν, επειδή ξέρουν ότι θα τα πιάσουμε.

Αυτό είναι **ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ**.

Κάθε βράδυ, πέφτουμε για ύπνο, χωρίς καμία βεβαιότητα, ότι, το επόμενο πρωί, θα είμαστε ζωντανοί, όμως εξακολουθούμε να βάζουμε ξυπνητήρια, για να ξυπνήσουμε.

Αυτό είναι **ΕΛΠΙΔΑ**.

Σχεδιάζουμε μεγάλα πράγματα, για το αύριο, παρά τη μηδενική γνώση, που έχουμε, για το μέλλον.

Αυτό είναι **ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ**.

Βλέπουμε τον κόσμο να υποφέρει, αλλά, συνεχίζουμε να παντρευόμαστε και να γεννάμε παιδιά.

Αυτό είναι **ΑΓΑΠΗ**.

Στο πουκάμισο ενός υπερήλικα ήταν γραμμένη η πρόταση: «Δεν είμαι 80 ετών. Είμαι γλυκά 16, με 64 χρόνια εμπειρίας».

Αυτή είναι **ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ** (Νοοτροπία).

Η Ζωή μετριέται σε φίλους, όχι σε χρόνια

"ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΦΙΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΠΑΝΙΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ... ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΤΑ ΒΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΤΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΟΥΜΕ"

Οι Ανθρώπινες Διαφορές

Αγαπητοί Συνάνθρωποι!

Ανήκω εδώ και λίγο καιρό σε μια Οργάνωση, ένα κοινωνικό υποσύνολο που καθρεφτίζει πολλά από τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά της σύγχρονης κοινωνίας μας. Πρόσφατα διαβάζοντας προσεκτικά ένα κείμενο με τίτλο «ο Απότηχος μια Γενικής Συνέλευσης» και μετά ένα άλλο γράμμα από το Προεδρείο, έκανα τις ακόλουθες σκέψεις που θα ήθελα να μοιρατώ μαζί σας.

Όλοι οι άνθρωποι αντιμετωπίζουμε διάφορα προβλήματα σε προσωπικό και κοινωνικό επίπεδο. Έχουμε μεταξύ μας διαφορές που μένουν αγιότρευτες όσο τις πλησιάζουμε με τρόπο που να μας κυβερνάνε η απογοήτευση, ο φόβος, ο θυμός η ανησυχία, η θλίψη, το άγχος, με μια χαρακτηριστική λέξη: οι κατώτερες ενέργειες.

Το φάρμακο σε όλα αυτά; Μόνο μέσα μας βρίσκεται. Όσο σχολιάζουμε και κατακρινουμε τους άλλους, τόσο πιο μακριά πάμε από τη λύση των προβλημάτων μας.

Χάνουμε πολύτιμο χρόνο γιατί δεν ψάχνουμε να βρούμε μέσα μας αυτά τα στοιχεία που τραβάνε σαν μαγνήτη τέτοιες καταστάσεις - όσο και να μας είναι ανεπιθύμητες.

Το εγώ μας απομακρύνεται από τον εξαιρετικό ρόλο που θα μπορούσε να έχει και μένουμε με την εντύπωση ότι μπορούμε να είμαστε ευτυχισμένοι μόνο όταν ελέγχουμε τα πάντα γύρω μας.

Βουλιάζοντας μέσα σε αυτό το παιχνίδι, ξεχνάμε να προσέξουμε τη στιγμή, το ΤΩΡΑ, που από μόνο του περικλείει άφθονες ευκαιρίες για το καλύτερο. Κολλάμε μέσα στις δικές

μας ιδέες και απορρίπτουμε από πρώτο χέρι όλους τους άλλους που έχουν διαφορετικές γνώμες, ενώ προσπαθούμε να προστατευτούμε χτίζοντας γύρω μας ένα τείχος που μόνο από ευσπλαχνία δεν χαρακτηρίζεται. Με αυτό τον τρόπο απομακρυνόμαστε από τον μοναδικό σκοπό της διαμόρφωσης του Συνόλου, γιατί ξεχνάμε ότι στο Σύνολο είμαστε και εμείς.

Όλοι μας είμαστε υπεύθυνοι για τις καταστάσεις γύρω μας. Κριτικάροντας τους άλλους, χάνουμε την ευκαιρία να αποκαλύψουμε αυτά που μας μπλοκάρουν και να δούμε ποιοι πραγματικά είμαστε. Βλέποντας την πραγματικότητα αντικειμενικά, χωρίς ντροπή ή περηφάνια, θα μας βοηθήσει βήμα-βήμα να αποκαλύπτουμε και μέρα τη μέρα να εκφράζουμε πιο καθαρά τον πραγματικό Εαυτό μας και τότε η εξυπηρέτηση του Γενικού Καλού αυτάματα αρχίζει και καθοδηγείται από ταπεινοφροσύνη..

Πιστεύω ότι όλοι είμαστε ίδιοι, και ταυτόχρονα όλοι μας έχουμε έναν μοναδικό ρόλο και μια μοναδική ουσία την οποία είμαστε υποχρεωμένοι να μοιραζόμαστε με τους άλλους. Κανένας ρόλος δεν είναι κατώτερος ή ανώτερος. Πιστεύω στο Γενικό Καλό, πιστεύω στην Ένωση των ανθρώπων και πιστεύω ότι είμαστε μια σταγόνα στο Ωκεανό... που έχει σημασία πόσο καθαρή είναι.

Είμαστε όλοι υπεύθυνοι για τις καταστάσεις γύρω μας!!!

Σας χαιρετώ όλους σας με εκτίμηση και εύχομαι το καλύτερο.

Ιλώνα Στάικου

Επιστολή Πούβλιου Λεόντουλου Διοικητή της Ιουδαίας

Η ιστορική αλήθεια της επιστολής δεν είναι εξακριβωμένη. Κατά τους ειδικούς είναι απόκρυφο.
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΕΘΕΙΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΡΩΜΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ ΤΩΝ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΥΤΗ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΛΕΟΝΤΟΥΛΟΥ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΝΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ, ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ, ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΔΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΟΤΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Μεγαλειότατε,

Ήκουσα, ώ Καίσαρ, ότι επιθυμείς να μάθης ό,τι σοί γράφω νύν, περί ανθρώπου δηλαδή λίαν ενανέρτου, καλούμένου Ιησού Χριστού, όν ο λαός θεωρεί Προφήτην, Θεόν δε οι μαθηταί αυτού Λέγοντες, ότι είναι ο υιός του Θεού του δημιουργού των ουρανών και τής Γής και παντός, ό,τι έν αυτοίς ευρίσκειται και υπάρχει. Τή αληθεία Καίσαρ, ακούονται καθ'εκάστην θαυμάσια πράγματα περί του ανθρώπου αυτού. Ανεγείρει νεκρούς και θεραπεύει ασθενείς δια μιάς λέξεως. Ανήρ αναστήματος μετρίου, καλός τήν όσιν και μεγαλοπρέπειαν περιβεβλημένος, ίδιως κατά το πρόσωπον, ούτως ώστε όσοι ατενίζουν αυτόν αναγκάζονται ν'αγαπών και να φοβούνται αυτόν.

Έχει την κόμην μέχρι μεν των ώτων χρώματος καρούς, εκείθεν δε μέχρι των ωμοπλατών γενομένην γαιόχρουν, αλλά μάλλον σιλπηνήν διχάζεται δε αύτη έν τω μέσω άνωθεν κατά το σύστημα των Ναζωραίων. Το μέτωπόν του είναι λείον και γαλήνιον, το πρόσωπόν του δε άνευ ρυτίδος ή κηλίδος. Η ρίς και τα χείλη αυτού κανονικώτατα. Το γένειον είναι πυκνόν και χρώματος τού αυτού τή κόμην, δεν είναι δε μακρόν και διχάζεται εις το μέσον. Το βλέμμα αυτού είναι σοβαρόν και εμποιούν φόβον, έχει δε δύναμιν

ηλιακής ακτίνας. Ουδείς δύναται να ίδη αυτόν ατενώς. Όταν επιπιά εμποίει φόβον, όταν δε τούτο ποιεί, κλαίει. Είναι αξιανάπητος και χαρίεις μετά σοβαρότητος. Λέγουσιν, ότι ουδέποτε ώφθη γελών, αλλά πλειστάκις κλαίων. Έχει ωραίας τάς χείρας και τους βραχίονας. Έν τη συνομιλία ευαρεστεί πάσι και δυσκόλως μεν εμφανίζεται, αλλά όταν εμφανισθή που, φέρεται μετριοφρόνως και έχει ωραιότατον παράστημα τού κόσμου. Είναι ωραίος ως η μητέρα του, ήτις εστίν η ωραιότερα γυνή, όσα ποτέ θεεάθησαν εις τα μέρη ταύτα.

Εάν όμως η Μεγαλειότης Σας, ώ Καίσαρ, ποθεί να ίδη αυτόν ως μοι έγγραφες άλλοτε, γνώρισόν μοι τούτο, ίνα αποστείλω σοι αυτόν πάραυτα. Καίτοι δε ουδέποτε εσπούδασέ τι, είναι όμως κάτοχος πάσης επιστήμης. Περιπατεί ανυπόδητος και ασκεπής την κεφαλήν. Πολλοί βλέποντες αυτόν γελώσιν, αλλά όταν ευρίσκωνται ενώπιον αυτού τρέμουσι και θαυμάζουσιν αυτόν. Λέγουσιν, ότι ουδέποτε άνθρωπος, ως αυτός, εωφανίσθη εις τα μέρη ταύτα. Τή αληθεία, ως μοι λέγουσιν οι Εβραίοι, ουδέποτε εδόθησαν συμβουλαί, ουδέποτε εκηρύχθη διδασκαλία, ως η διδασκαλία αυτού, πολλοί δε των Ιουδαίων θεωρούσιν αυτόν Θεόν. Άλλοι πάλιν μοι λέγουσιν, ότι είναι εχθρός της μεγαλειότητος σας, ώ Καίσαρ, πολλαχώς με παρενοχλοούσιν οι μοχθηροί αυτοί Εβραίοι. Λέγουσιν, ότι αυτός ουδέποτε δυσηρέστησέ τινά, αλλά ότι μάλλον εποίησε το αγαθόν. Όλοι όσοι γνωρίζουσιν αυτόν λέγουσιν, ότι ευεργετήθησαν παρ'αυτού. Έν τούτοις, ώ Καίσαρ, είμαι πρόθυμος να υπακούσω εις την Μεγαλειότητά Σας και ό,τι διατάξης, θέλει εκτελεσθή.

Έν Ιερουσαλήμ Ινδικτιώνως 7

Σελήνης 11

*ΠΟΥΒΛΙΟΣ ΛΕΟΝΤΟΥΛΟΣ
Διοικητής της Ιουδαίας*

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Δημοσιεύεται σε συνέχειες το βιβλίο του
Ιωάννου Θ. Νάκου
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥ
Το βιβλίο
του Πόνου και του Έρωτα

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΝΑΚΟΥ

XXIII.—ΚΑΙ Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ;...

Και άλλο δράμα. Το σπύρι της χήρας κ. Μ., είχε συγκεντρώσει χθες, το ενδιαφέρον όλων μας.

Ο χαριτωμένος, μικρός φίλος μας, ο Αργυράκης, σπουδαστής του *** έπαθεν πάλιν αιματέμεσιν.

Είναι η περίοδος της ανοίξεως, επικίνδυνος εποχή δια τους ασθενείς.

Αι αιμοπτώσεις του Αργυράκη, που τελευταίως, ήσαν ακατάσχετοι και ο υψηλός πυρετός, είχαν πλέον σαφώς διαγράψει την πορείαν των. Δεν θα εγκατέλιπον τον μικρόν ασθενή μας, ή μόνον πτώμα!

Η άμοιρη μάνα του, η οποία μέσα σε τρία κο-ρίτσια, αυτόν μόνον είχε προστάτη, μάτην παρακα-λούσε, μάτην ικέτευε τους πάντας να σώσουν το μονάκριβο της, από τον θάνατο.

Η αδελφές του, ώμορφες σαν τα ρόδα, που τόσον είχαν ελπίση πως θα γίνη καλά ο αγαπημένος των μικρός, και εις την προστασίαν του οποίου απέβλεπον, ότι θα λησμονήσουν την ορφάνια τους - ο πατέρας τους είχε φονευθή προ τίνος του Μικρασιατικού αγώνα - συνεπλήρωνον με τους θρήνους των, με την απόγνωσίν των την εικόνα της συμφοράς, την εικόνα της καταστροφής μιας οικογενείας, η οποία όπως και τόσες άλλες υπέστη την εισβολή της επαράτου νόσου.

Το αίμα έρρεε ακατάπαυστα από το στόμα του ωραίου αυτού εφήβου, η δε επιστήμη καθίστατο ανίκανος, ανίσχυρος να το σταματήσει. Ο θάνατος την ήμερα της χθες παρεμόνευε το θύμα του και δεν είχε διάθεσι να το εγκαταλείψει.

Η επιστήμη, λέγει ότι κατά την εφηβικήν ηλικίαν, ο οργανισμός υφίσταται τας μεγαλύτερος μεταβολάς ως εκ της μεγίστης τάσεως προς ανάπτυξιν του εφήβου.

Πολλάκις παρατηρείται ότι αι μεταβολαί αυταί ε-πέρχονται η εκ κακής διαβιώσεως του εφήβου, η εκ προδιαθέσεως.

Μέγιστον κακόν, η ελαττωματικότης της αναπτύξεως του θώρακος.

Αλλά και συνεπεία του επαγγέλματος και συνε-πεία προηγηθειών, διαφόρων ασθενειών και συνε-πεία κακής μαθητικής ζωής (κακή διατροφή, έλλειψις αέρος, ηλίου, ανθυγιεινή εγκατάστασις κ.λ.) αποκτά διάθεσιν ο οργανισμός προς νόσησιν.

Και δια τούτο έχομεν πλειστάκις, εις την εφηβικήν ηλικίαν, την εμφάνισιν της νόσου και εις αμφοτέρας τας κορυφάς των πνευμόνων. Ότε επερχομένου και του υψηλού πυρετού, η νουούσα ύπαρξις διαγράφεται...

Κατά τας νυκτερινάς ώρας, η καρδιά του νεαρού Αργυράκη εξηντλημένη, κουρασμένη έπαυσε να κτυπά και να δίδη ζωή, στο δυστυχισμένο μικρό.

Και ο Αργυράκης απέθανε. Η πνευματώδης αυτή ύπαρξις, ο μικρός προστάτης της οικογενείας του ετάφη στο νεκροταφείον του προαστείου ***

Εις τίποτε δεν έπαισε το άμοιρο αυτό παιδί, η εις το ότι έζησε κατά τους χρόνους, κατά τους οποίους η φοίτησις εις τα σχολεία, λόγω της αθλιότητος των κτιρίων και των λοιπών εγκαταστάσεων, θρανίων κ.λ... ήτο αυτόχρημα... δολοφονία δια την μαθητήσα νεολαία.

Ιωάννης Θ. Νάκος
(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

Ημερήσια Εκδρομή

Ράντσο – Σοφικό Κορινθίας

Η τελευταία εκδρομή του συλλόγου μας ήταν εντελώς διαφορετική από τις προηγούμενες.

Μας έκανε όλους να αισθανθούμε και να χαρούμε σαν μικρά παιδιά. Στο ράντσο του Σοφικού Κορινθίας κάναμε βόλτες με το τρενάκι και την άμαξα (τύπου άγριας δύσης), ενθουσιαστήκαμε με την τοξοβολία, την ιππασία, τα ζώα και τα ξύλινα σπιτάκια. Ζεστοί και ευχάριστοι χώροι για καφέ, πολύ ωραίο φαγητό με συντροφιά αγαπημένων συναδέλφους και φίλους.

Εγώ και τα παιδιά μου σας ευχαριστούμε για την όμορφη μέρα που περάσαμε μαζί σας...

Δήμητρα Νταλαμάγκου

Επόμενη Εκδρομή

Μουσείο Γέφυρας Ρίου – Αντιρρίου, Ναύπακτος

Με την προϋπόθεση ικανού αριθμού συμμετεχόντων

Αναχώρηση Κυριακή 26 Μαρτίου 2017 στις 08:00 από την είσοδο του Νοσοκομείου «Σωτηρία». Στάση στον Ισθμό για καφέ και συνεχίζουμε για τη γέφυρα του Ρίου – Αντιρρίου. Εκεί θα ξεναγηθούμε στο Μουσείο της γέφυρας στο Αντίρριο, όπου υπάρχει μεγάλη μακέτα, οπτικοακουστικό υλικό και οργανωμένη καλαίσθητη μόνιμη έκθεση που παρουσιάζει το ιστορικό κατασκευής της γέφυρας. Η αίθουσα προβολής 50 θέσεων παρέχει τη δυνατότητα παρακολούθησης βίντεο με την προκατασκευαστική περίοδο, τα χρόνια της κατασκευής και τις εορταστικές εκδηλώσεις των εγκαινίων της Γέφυρας. Συνεχίζουμε για την Ναύπακτο, με το υπέροχο ενετικό λιμάνι και το πάρκο που είναι αφιερωμένο στον ισπανό συγγραφέα Θερβάντες που πήρε μέρος στην περίφημη Ναυμαχία της Ναυπάκτου το 1571 μεταξύ συμμαχικών δυνάμεων και των Τούρκων. Εκεί υπάρχει και το άγαλμά του. Χρόνος ελεύθερος για γεύμα και βόλτα στην παραλία. Επιστροφή στην Αθήνα με ενδιάμεση στάση αργά το απόγευμα.

Κόστος μετακίνησης - ξενάγησης: 15 ευρώ.
Πληροφορίες: κράτηση θέσεων: 2107763638

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ.2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Φανή Βαλαμάντε, Ιωάννη Δώδο, Μαρία Λουίζα Καρδαμίτση, Ζηνοβία Φραγκούλη, Ανώνυμο Δωρητή και ΤΙΜΑ Κοινωνικές Ίδρυμα.

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου τις: Οικ. Βασιλείου Αλεφραγκή, Οικ. Νικολάου Αλεφραγκή, Αθανασία Γαβαλά και Οικ. Κυριάκου Καραγιάννη στη μνήμη του

Εμμανουήλ Ακίλα. Τους Μαρία Βατούσιου, Οικ. Πέτρου Γαρζώνη, Αικατερίνη Δημητρούλακη, Χρυσάνθη Δημητρούλακη, Ευτυχία Καππάτου, Σοφία Καστρινέλλη, Φιλίρετος Αλικαρίδης, Σταύρος Καστρινέλλης, Χρήστος Καστρινέλλης, Ροδοσταμένη Κουνάδη και Ειρήνη Τελωνιάτου στη μνήμη της **Καστρινέλλη Χρυσούλας.** Την Ομάδα Χοροβατών στη μνήμη της **Μαρίνας Αργυροπούλου.**

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006
IBAN: GR7101712740006274040035006
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"
Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το πάραστατικό είσπραξης.

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Επι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Κωστόπουλος Γεώργιος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρούλακη, Βασίλης Κασαφάτης, Κατσιμήτρου Μπέση, Αθηνά Πελα και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Καλό Ταξίδι Μαρίνα

Πριν από λίγο καιρό μια φίλη και συγχωρεύτρια έφυγε πρόωρα από κοντά μας... Άφησε πίσω της όμως τη γλυκιά ανάμνηση από το φωτεινό της χαμόγελο και τη ζεστή καρδιά της. Μαρίνα μας καλό ταξίδι στο Φως και να χορεύεις αέναα με τους αγγέλους στον Ουρανό. Τα «χοροβατάκια» θα σε θυμούνται γλυκά κάθε φορά που θα χορεύουν.

Χοροβάτες

Τα τέσσερα κεριά...

Τα τέσσερα κεριά έλιωναν αργά αργά... Ο χώρος ήταν τόσο ήσυχος, που μπορούσε να ακουστεί η συζήτησή τους....

Το πρώτο έλεγε: «**ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ**», μα οι άνθρωποι δεν καταφέρνουν να με διατηρήσουν: πιστεύω ότι δεν μου μένει άλλο από το να συνεχίσω να σβήνω... κι έτσι αφέθηκε σιγά σιγά να σβήσει ολοκληρωτικά...

Το δεύτερο είπε: «**ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΠΙΣΤΗ**», δυστυχώς δεν χρειάζομαι πουθενά. Οι άνθρωποι δεν θέλουν να ξέρουν για μένα, κι έτσι δεν έχει νόημα να παραμένω αναμμένο... μόλις ολοκληρώσε τα λόγια του, ένα ελαφρύ αεράκι φύσηξε πάνω του και το έσβησε....

Πολύ λυπημένο το τρίτο κεριό, με τη σειρά του είπε: «**ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΑΓΑΠΗ**», δεν έχω τη δύναμη να συνεχίσω να παραμένω αναμμένο. Οι άνθρωποι δεν μου δίνουν σημασία και δεν αντιλαμβάνονται το πόσο σημαντικό είμαι. Αυτοί μισούν ακόμα και αυτούς που τους αγαπούν περισσότερο... και χωρίς να περιμένει άλλο, το κεριό αφέθηκε να σβήσει...

Ξαφνικά... ένα παιδί μπήκε στο δωμάτιο και είδε τα τρία κεριά σβηστά. Φοβισμένο από το μισοσκόταδο, είπε: «**ΜΑ ΤΙ ΚΑΝΕΤΕ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΤΕ ΑΝΑΜΜΕΝΑ, ΕΓΩ ΦΟΒΑΜΑΙ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ!**» και ξέσπασε σε κλάμα...

Τότε το τέταρτο κεριό είπε με συμπόνια: «**ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ ΚΑΛΟ ΜΟΥ, ΜΗΝ ΚΛΑΙΣ: ΟΣΟ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΑΝΑΜΜΕΝΟ, ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΞΑΝΑΝΑΨΟΥΜΕ ΤΑ ΑΛΛΑ ΤΡΙΑ ΚΕΡΙΑ...** Εγώ είμαι **Η ΕΛΠΙΔΑ**».

...με μάτια λαμπερά και γεμάτα δάκρυα, το παιδί πήρε το κεριό της ελπίδας, και ξανάναψε όλα τα άλλα...

...ΑΣ ΜΗΝ ΣΒΗΣΕΙ ΠΟΤΕ Η ΕΛΠΙΔΑ ΜΕΣ' ΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ...

...και καθένas από μας ας θυμάται (σαν εκείνο το παιδί), να ανάβει ξανά με την Ελπίδα, την Πίστη, την Ειρήνη και την Αγάπη...

ΚΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

<http://www.vimaorthodoxias.gr/peri-zois/tatessera-keria/>

Μαθήματα Ζωής...

Έρμαν Έσσε «66 Μαθήματα καθημερινής Σοφίας»

Ο Γερμανός συγγραφέας του "Λύκου της στέπας" παραδίδει μαθήματα ζωής...

«Η ζωή κάθε ανθρώπου είναι ένας δρόμος προς τον εαυτό του, το πρόπλασμα ενός δρόμου, το προσχέδιο ενός μονοπατιού. Κανένας άνθρωπος δεν έφτασε να είναι εντελώς ο εαυτός του, ωστόσο, οι πάντες φιλοδοξούν να το κατορθώσουν, άλλοι στα τυφλά, άλλοι με περισσότερο φως, ο καθένας όπως μπορεί»

Ξεχνάει κανείς να κρίνει και να επικρίνει τους άλλους όταν είναι γεμάτος αμφιβολίες για τον εαυτό του: «Το να κρίνει το δικαστή σε ξένες ζωές είναι η τέλεια δικαιολογία για να μην αναλύεις την δική σου. Αν παρατηρήσουμε τα άτομα που γυρνάνε εδώ κι εκεί βγάζοντας ετυμηγορία για το τί κάνουν καλά και τι κακά οι άλλοι, θα βρούμε σε αυτά ένα μεγάλο έλλειμμα αυτοκριτικής. Δεν έχουν συνείδηση των πράξεων και των λόγων τους γιατί εστιάζουν την προσοχή τους στις ζωές τρίτων. Και συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο επειδή φοβούνται να ακτινογραφηθούν τον εαυτό τους και να απογοητευτούν».

Όταν μισούμε κάποιον, μισούμε στην εικόνα του κάτι που υπάρχει μέσα μας: «Όταν νομίζουμε ότι πλήτουμε με κάποιον, είναι γιατί κατέχει κάτι που μας αγγίζει βαθιά και μας προκαλεί δυσφορία. Αυτός ο κάποιος γίνεται καθρέφτης για κάτι που υπάρχει μέσα μας και δεν θέλουμε να το παραδεχτούμε. Αλλιώς δεν θα μας ενοχλούσε τόσο. Έτσι, ο μιν τσιγκούνης υπομένει την τσιγκουνιά των άλλων με περισσότερη ένταση από οποιονδήποτε, ο δε αδικρπτος τσαντζίζεται υπερβολικά όταν υφίσταται την αδιακρισία. Το πρόσωπο που μισούμε είναι καθρέφτης μας και, συνεπώς ένας πνευματικός δάσκαλος που δεν πρέπει να υποτιμάμε».

Όταν φοβόμαστε κάποιον είναι γιατί του έχουμε παραχωρήσει εξουσία πάνω μας. «Συχνά οι άλλοι ούτε που έχουν γνώμη για μας. Εμείς οι ίδιοι τυφλωνόμαστε από τη μανία να μάθουμε τί θα σκεφτούν...»

Το τρυφερό είναι πιο δυνατό από το σκληρό, το νερό πιο δυνατό από τον βρόχο, η αγάπη πιο δυνατή από τη βία. «Η δύναμη της αγάπης, σαν το νερό, έγκειται στην προσαρμοστικότητα της στο μέσο όπου ζει. Αν αυτό μεταφερθεί στην καθημερινή ζωή, ο ικανός να αγαπήσει -όχι μόνο έναν άλλο άνθρωπο αλλά και ένα σχέδιο- σμιλεύεται στις δυσκολίες ώστε να αποκομίσει το καλύτερο σε κάθε κατάσταση».

Κάποιοι που θεωρούνται τέλειοι είναι τέλειοι επειδή απλώς έχουν λιγότερες απαιτήσεις από τον εαυτό τους: «Μια απλή αλλά πολύ αποτελεσματική άσκηση: σημειώνω έναν στόχο βελτίωσης για κάθε εβδομάδα, και σε ένα χρόνο η ποιότητα ζωής σου θα έχει αναβαθμιστεί με τρόπο που ούτε τον φαντάζεσαι τώρα».

Το πουλί σπάει το τσόφλι. Το αυγό είναι ο κόσμος. Αυτός που θέλει να γεννηθεί οφεί-

λει να σπάσει

έναν κόσμο:

«Το παιδί πρέπει να εγκαταλείψει την παιδική ηλικία του, την αθωότητα του ώστε με αυτόν τον τρόπο να μεταμορφωθεί σε ενήλικα. Αυτά τα τελετουργικά μετάβασης συνεπάγονται πάντα το να αποβάλλει κανείς το πρότερο εγώ του ώστε να επιτρέψει στο καινούργιο εγώ να γεννηθεί».

Κάποιες φορές οι εχθροί είναι πιο χρήσιμοι από τους φίλους, αφού χωρίς αέρα δεν γυρνάν οι ανεμόμυλοι: «Ο εχθρός μας αναγκάζει να δράσουμε και να βρούμε από την άνεση που μας είχε κάνει μαλακούς. Μας αναγκάζει να βγάλουμε τον καλύτερο, καθώς και τον χειρότερο εαυτό μας. Αν μπορούμε να δούμε τις αντιδράσεις μας από απόσταση και με λίγο χιούμορ, σε κάθε σύγκρουση κρύβεται κι ένα μεγάλο μάθημα σχετικά με το ποιόν μας και τις αδυναμίες μας».

Το σχολείο δεν διδάσκει δεξιότητες κι ικανότητες που είναι απαραίτητες για τη ζωή: «Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και ο Έσσε στο μιστόρημά του "Κάτω από τον τροχό": "Ο δάσκαλος του σχολείου προτιμάει να έχει μερικά σουβάρια στην τάξη του παρά έναν μόνο ιδιοφυή μαθητή. Και κατά βάθος έχει δίκιο γιατί καθήκον του δεν είναι να μορφώνει εξαιρετικά μυαλά αλλά καλούς φιλοδόξους, μαθηματικούς, και χημικούς ανθρώπους».

Ξανά και ξανά γατζώνεται κανείς στα πράγματα που έχει αγαπήσει και νομίζει ότι πρόκειται για πίστη ενώ είναι απλώς τεμπελιά:

«Τα παιδιά τα τρομάζει το σκοτάδι γιατί νομίζουν ότι ανάμεσα στις σκιές κρύβεται κάποιος τέρας, κάτι άγνωστο που μπορεί να τους επιτεθεί. Κατά τον ίδιο τρόπο, τους ενήλικες τους τρομάζει το άγνωστο γιατί συνεπάγεται αλλαγή, ρίσκο, αβεβαιότητα. Μας προκαλεί φόβο το καινούργιο γιατί αν αποτύχουμε ξέρουμε ότι θα ακούσουμε τη φράση: "Εγώ σου το είχα πει"».

Χωρίς προσωπικότητα δεν υπάρχει αγάπη, δεν υπάρχει αγάπη αληθινά βαθιά: «Πολλοί άνθρωποι προσπαθούν να δείχνουν κάτι που δεν είναι, είτε γιατί νομίζουν πως αυτό θέλουν οι άλλοι είτε γιατί δεν τους αρέσει το πώς είναι. Είναι εξαρτημένοι από τη γνώμη των άλλων και χρειάζονται απελευθερωμένα την επιδοκιμασία τους. Όμως, η αληθινή αγάπη δε γεννιέται από τη στήρηση, με το να περιμένουμε να καλύψει ο άλλος τα εσωτερικά μας κενά ή να μας πει τι πρέπει να κάνουμε. Αγαπάμε κάτι αληθινά μόνο αποδεχόμενοι αυτό που είναι».

<https://www.politeianet.gr/books/9789601651385-percy-allan-patakis-erman-esse-66-mathimata-kathimerinis-sofias>

Μαθήματα Ζωγραφικής

Συνεχίζονται και φέτος τα μαθήματα Ζωγραφικής με τον Καθηγητή Καλλιτεχνικών κύριο Alessandro De Martino, πτυχιούχο Καλών Τεχνών Φλωρεντίας Ιταλίας. Τα μαθήματα, ξεκινούν 7 Σεπτεμβρίου 2016 γίνονται σε χώρο του Νοσοκομείου μας κάθε Τετάρτη 2 - 5 μ.μ. Για κάθε επιπλέον πληροφορία επικοινωνήστε με τον κ.

Alessandro De Martino, 6946796750
e-mail:demsandro28@gmail.com
www.alessandrodemartino.blogspot.gr

Μαθήματα Αγγλικών

Καθηγήτρια Αγγλικών παραδίδει μαθήματα Αγγλικών σε μέλη του Συλλόγου μας και εργαζόμενους του Νοσοκομείου μας, που επιθυμούν να μάθουν ή να τελειοποιήσουν τα αγγλικά τους.

Τα μαθήματα θα γίνονται σε αίθουσα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας κάθε Τετάρτη στις 4 μμ. Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με την κυρία Μαρία Χανιωτάκου στα τηλέφωνα:2106047773 και 6944526094.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ (ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΕΣΤΑΤΟΥ!) ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΤΟΜΑΣ ΤΖΕΦΕΡΣΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟ ΚΟΡΑΗ, ΤΟ 1823!

«Μοντιπέλλο, 31 Οκτωβρίου 1823
Αγαπητέ κύριε, προσφάτως έλαβα την
επιστολή σας της 10ης Ιουλίου. Αναπολώ με

στον Τόμας Τζέφερσον, με στόχο να τον
έπηρεάσει υπέρ της Έλληνικής Έπανάστασης.
Ο Τζέφερσον είχε διατελέσει πρόεδρος των
ΗΠΑ (ο 3ος στη σειρά) και ήταν ο βασικός
συντάκτης της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας
της σημερινής υπερδυνάμεως. Φυσικά, είχε το
πνευματικό βεληνεκές και το έθος, να διαβάσει
τους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς - σε
άντιθεση με μερικούς δυσπερίγραπτους
έλληνοφώνους που προσπαθούν άπενγνωσμένα
να «σβήσουν», διά της άποσιωπήσεως το
προμηθεϊκό φώς αυτών των κειμένων.
Όπως γίνεται σαφές και στο απόσπασμα

Ο Τόμας Τζέφερσον ήταν ο τρίτος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και κύριος συντάκτης της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας.

εύχαριστηση την εύκαιρία που μου δόθηκε να
σας γνωρίσω στο Παρίσι, χάρη στην
καλοσύνη του κ. Paradise.

Και οι εξαιρετικές εκδόσεις των κλασικών
συγγραφέων της Ελλάδος, που από καιρού
είς καιρόν αναγγέλλονται από εσάς, ούδέποτε
με άφησαν να ξεχάσω την ανάμνηση αυτής
της γνωριμίας.

Μέχρι τη στιγμή που έλαβα τα "Ηθικά" του
Αριστοτέλους και τον "Στρατηγικό" του
Ονησάνδρου, που είχατε την ευγένεια να μου
άποστείλετε και για τα οποία σας παρακαλώ να
δεχθείτε τις εύχαριστίες μου, είχα δει μόνον την
έκδοση των "Βίων" του Πλουτάρχου από εσάς.

Τους ανέγνωσα και ώφελήθηκα πολύ από
τα αξιόλογα σχόλιά σας, έπιπλέον πιστεύω
ότι με τη βοήθεια μερικών λέξεων από ένα
λεξικό της νέας ελληνικής, θα μπορούσα να
διαβάσω και τους πατριωτικούς σας λόγους
πρός τους συμπατριώτες σας.

Ασφαλώς έχετε ξεκινήσει σωστά, να τους
προετοιμάζετε για τον μεγάλο σκοπό για τον
οποίο αγωνίζονται τώρα, εξυμνώντας δηλαδή
το μορφωτικό τους επίπεδο και καθιστώντας
τους ικανούς να αυτοδιοικηθούν. Γι' αυτή σας
την προσπάθεια θα σας όφειλον αίνωνιες τιμές.

Τίποτε δεν παρέχει περισσότερες πιθανότητες
για την προαγωγή του άνικεμενικού αυτού
σκοπού, από μία μελέτη των λαμπρών προτύπων
της επιστήμης που άφησαν ως κληρονομιά οι
προγονοί σας. Σε αυτούς όλοι έμεις, όφείλουμε τα
φώτα, που αρχικώς μάς όδήγησαν για να βγούμε
από το γοτθικό σκοτάδι».

Από έπιστολή του Τόμας Τζέφερσον, ΕΝΟΣ
ΕΚ ΤΩΝ 'ΠΑΤΕΡΩΝ' ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ
ΕΘΝΟΥΣ, προς τον Άδαμάντιο Κοραή. Το
πρωτότυπο χειρόγραφο σώζεται στη Δημόσια
Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Χίου «Κοραής».
Άριθμός χειρογράφου 539.

Ο Αδαμάντιος Κοραής, ένας από τους
σημαντικότερους φωτιστές του Γένους μας, είχε
άπευθυνθεί τα χρόνια της μεγάλης δοκιμασίας

που παρατέθηκε προηγουμένως, λεξικό
χρειάζοταν μόνο για τα νέα ελληνικά. Για τα
άρχαία, δεν είχε τέτοια ανάγκη ο Τζέφερσον!!!

Αίμα ήρώων και σοφών
Ο Κοραής έπιδίωκε να αξιοποιήσει τη
γνωριμία του με τον βετεράνο πολιτικό (το 1823
ήταν 80 έτών), ούτως ώστε να άποσπάσει μία
δημόσια τοποθέτηση του, έστω μέσω δικού του
άρθρου σε αμερικανική έφημερίδα, για την
ανάγνωση της Έλληνικής Έπανάστασης και
του δικαίου που έκεινη παρήγαγε.

Ο Αμερικανός ΔΕΝ προέβη σε δημόσια
τοποθέτηση, αλλά σε... ιδιωτική. Ακόμα κι αυτή,
ως ιστορικό τεκμήριο φανεώνει την πλήρη
γνώση, που είχε το άμερικανικό κατεστημένο
για τις ελληνικές υποθέσεις και την ιστορία μας.

Και για το Μακεδονικό ξέρουν, ότι η Ελλάδα
βρίσκεται έν δικαίω και για τα έλληνοτουρκικά
και για το βορειοηπειρωτικό και για όλα!

Γνωρίζουν άριστα επίσης, αυτό που
παραδέχεται ο Τζέφερσον: οι δικοί μας
πρόγονοι τους βοήθησαν να βγούν από το
«γοτθικό σκοτάδι» (πάντα σκότος παράγουν
αυτοί οι Γότθοι) και πώς στις φλέβες μας κυλά
το ίδιο αίμα με τους ήρωες και τους σοφούς
μας, που έξανθρώπισαν την οικουμένη.

Γράφει προς το τέλος της έπιστολής ο
Τζέφερσον: «Σε περίπτωση κατά την οποία, θα
σας δώσουν έστω και μία μόνον ιδέα, που θα
μπορεί να τους χρησιμεύσει (σ.σ.: στους
Έλληνες), θα το θεωρήσω άποσιωπηφόρο τιμής
στά πνεύματα του Όμηρου, του Δημοσθένους
και του έξοχου άστερισμού των σοφών και
ήρώων, των οποίων το αίμα ακόμη έξακολουθεί
να τρέχει στις φλέβες σας και που οι άρετές τους
παραμένουν ακόμη, σαν ένα βαρύ χρέος πάνω
στους ώμους των σημερινών και των
μελλοντικών φυλών της ανθρωπότητας».

Καλό & ΑΡΙΣΤΟΝ είναι, να υπενθυμίζεται στους
Αμερικανούς, στις ΠΛΑΤΕΣ ποιών ΠΑΤΗΣΑΝ, οι
πατέρες του έθνους τους, για να φτάσουν ψηλά...

«ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ»

Χοροεσπερίδα

ΑΟΕΣ «ΣΩΤΗΡΙΑ» και «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ»

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και
φέτος την Κυριακή 19/2/17 στο ρεμπετάδικο
«ΠΟΝΤΙΚΙ LIVE» η ετήσια χοροεσπερίδα των
δύο αγαπημένων ομάδων ΑΟΕΣ «ΣΩΤΗΡΙΑ»
και «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ» FC. Πάρα πολλοί εργαζό-
μενοι του Νοσοκομείου κατέκλυσαν το κέντρο. Η
εκδήλωση στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία, όλος ο
κόσμος χόρευε, διασκεδάσε και γεύτηκε τα
πλούσια εδέσματα του μαγαζιού. Θέλουμε να
ευχαριστήσουμε το ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
του Νοσοκομείου και την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΝΕΥΜΟ-
ΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ για την προσφορά τους
στο δύσκολο αυτό πρωτάθλημα. Μας τίμησαν με
την παρουσία τους η προϊσταμένη Οικονομικής
Υποδιεύθυνσης κ. Γεωργία Δούκα μετά του
συζύγου της, ο προϊστάμενος Τεχνικού Τμήματος
κ. Χρήστος Μιχαήλ, ο διακεκριμένος Διευθυντής
Ιατρός του Αξονικού Τομογράφου κ. Λουκάς
Θάνας, η προϊσταμένη νοσηλεύτρια του Αξονι-
κού Τομογράφου κ. Αικατερίνη Πανιώρα, η προ-
ϊσταμένη Παράϊατρικού Προσωπικού κ. Ελένη
Παπαγεωργίου, ο προϊστάμενος Ασφαλείας κ.
Κων/νος Οικονόμου και πολλοί άλλοι αγαπητοί
συνάδελφοι και συναδέλφισσες.

Ο πρόεδρος και αρχηγός του «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ»
FC Σπύρος Πουρίκης θέλει να ευχαριστήσει
τον κ. Κώστα Σιναιτή και τον κ. Γιώργο Κούρ-
τη για την αμέριστη προσπάθεια που έκαναν
για να έχει πλήρη επιτυχία αυτός ο χορός. Στο
τέλος όλοι και όλες δώσαμε ραντεβού για του
χρόνου με την ευχή η εκδήλωση να πραγμα-
τοποιηθεί με ακόμη μεγαλύτερη επιτυχία.

Ο αρχηγός και πρόεδρος
του «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ» FC
Πουρίκης Σπύρος

Σούπα της αποτοξίνωσης

Υλικά για μια μεγάλη κατσαρόλα

- 200 γρ. σέλινο καλά καθαρισμένο
- 150 γρ. άσπρο λάχανο
- 2 μέτριες τοματές
- 2 μέτρια κρεμμύδια καλά καθαρισμένα
- 300 γρ. κολοκυθάκια
- 3 μεγάλα καρότα καθαρισμένα και χοντροκομμένα
- 1 ματσάκι μαϊντανό
- Αλάτι, πιπέρι
- 1 φλιτζάνι του καφέ χυμό λεμονιού.

Εκτέλεση

- 1.Γεμίζετε μια κατσαρόλα με 3 λίτρα νερό, την βάζετε να ζεσταθεί.
2. Με υπομονή και κουράγιο φιλοκόβετε όλα τα υλικά και τα ρίχνετε μέσα στη κατσαρόλα προτού ξεκινήσει να βράζει το νερό. Όταν πάρει βράση ξαφρίζετε λιγάκι εάν βγάλει αφρό, στη συνέχεια χαμηλώνετε τη φωτιά και τα αφήνετε να βράσουν υπομονετικά σε μέτρια φωτιά για τουλάχιστον 1 ώρα.
- 3.Αφήνετε το μίγμα να χλιαρέψει και το αδειάζετε τμηματικά στο μπλέντερ του μίξερ σας. Κτυπάτε τα λαχανικά μέχρι να γίνουν ένα χοντροκομμένος πουρές.
- 4.Τον ξανααδειάζετε στη κατσαρόλα, αλατίζετε και πιπερώνετε κατά βούληση, ρίχνετε μέσα το χυμό λεμονιού, ανακατεύετε καλά και τον αδειάζετε σε αεροστεγές δοχείο και το βάζετε ψυγείο.

Με τούτη τη σούπα αντικαθιστάτε όλα τα γεύματα της ημέρας Μπορείτε να τη φάτε κρύα, αλλά και ζεστή. Η πρότασή μου είναι να τη ζεστάνετε γιατί το ζεστό φαγητό ηρεμεί το στομάχι και χορταίνει περισσότερο από το κρύο. Για το καλό σας μη τη συνοδεύσετε με ψωμί. Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΤΗΛΕΘΕΑΤΗΣ

Νίκη Νικολοπούλου

Όταν μία μασέλα έγινε αιτία για έκδοση διαζυγίου στην Αθήνα!

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ – ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΘΕΣ

Η λέξη οδοντοστοιχία άρχισε να χρησιμοποιείται στην Ελλάδα μόλις στις αρχές της δεκαετίας 1890, ενώ πιο φιλική στα λαϊκά στρώματα υπήρξε η Ιταλικής καταγωγής λέξη μασέλα.

Μια τέτοια μασέλα έμελλε να πρωταγωνιστήσει στον χωρισμό γνωστού ζευγαριού πριν από 110 χρόνια, το 1906. Ο Γιώργος Πωπ, ο οποίος φιλοξένησε την περιπέτεια της εν λόγω μασέλας στην εφημερίδα του, απέφυγε να μας παραδώσει ονόματα και επώνυμα, τονίζοντας ότι οι πρωταγωνιστές ανήκαν στην πλουτοκρατική τάξη των Αθηνών και του Πειραιώς.

Μια νεαρά Πειραιώτισσα, η οποία δεν διακρινόταν και για τα κάλλη της αλλά στήριζε την καλλονή της στην πανέμορφη οδοντοστοιχία της, παντρεύτηκε γνωστό έμπορο της πρωτεύουσας. Είχε πατημένα τα 32 η ύψη ηλικία οπωσδήποτε ώριμη για την εποχή εκείνη.

Αφού πέρασαν ο πρώτος καιρός και οι τρυφεροί έρωτες, η ύψη ανησυχούσε ότι μπορούσε να αποκαλυφθεί το μυστικό της, το οποίο σχετιζόταν με τα όμορφα δόντια της και το λαμπερό χαμόγελό της. Τα δόντια ήταν ψεύτικα, δηλαδή φορούσε μασέλα! Την φορούσε συνέχεια και κοιμόταν μ' αυτήν, προκειμένου να μην καταλάβει ο σύζυγός της.

Μόλις έφευγε εκείνος, έτρεχε να τη βγάλει και να την καθαρίσει. Αυτό γινόταν επί έξι ολόκληρους μήνες. Αλλά τα απατηλά πράγματα έχουν και απατηλό τέλος. Έτσι, κάπου στις αρχές Δεκεμβρίου του 1906 συνέβη το κακό. Η κυρία άφησε τα δόντια της μέσα σε ένα μπρίκι προκειμένου να τα ξεπλύνει. Η υπηρέτρια χωρίς να το γνωρίζει, έκανε θρύψαλα τα δόντια της κυρίας. Από εκείνη τη στιγμή αρχίζουν οι απίστευτες σκηνές, οι οποίες θα μπορούσαν ακόμη και σεναρίο θεατρικού έργου να αποτελέσουν.

Έτρεξε αμέσως η δύστυχη να ανέβει στην Αθήνα για να συναντήσει τον οδοντίατρό της: «Το και το! Γιατρέ μου, σώσε με, θέλω μέχρι το μεσημέρι ένα ζευγάρι μασέλες, αλλιώς θα χωρίσω από τον άντρα μου». οδυρόμενη η Χριστιανή και ατυχής κουτσοδόντα, γονυπετής σχεδόν μπροστά στον γιατρό απηύθυνε

την ύστατη έκκληση. Τι να κάνει κι εκείνος. Έδιωξε όλους τους πελάτες του και άρχισε το φτιάξιμο της μασέλας. Διότι τότε δεν υπήρχαν ακόμη οι οργανωμένοι οδοντοτεχνίτες και οι περισσότεροι κυριολεκτικώς... έψηναν τις μασέλες σε δικά τους φουρνάκια.

Οι μασέλες κατασκευάζονταν από συνθετική πλαστική ύλη και ήθελαν τον χρόνο τους. Η ώρα περνούσε και τα δόντια δεν έλεγαν να ψηθούν. Αλλά εκείνη έπρεπε να επιστρέψει στο σπίτι της. Πες από εδώ, πες από εκεί, έπεισε τον γιατρό να της τοποθετήσει τη μασέλα κι ας ήταν ακόμη φουσκωμένη. Μετά από πολλά παρακάλια της κυρίας ο γιατρός συνόδευσε την κυρία στον ηλεκτρικό, προκειμένου να ολοκληρώσει την εργασία προσαρμογής και τοποθέτησης της μασέλας κατά τη διαδρομή προς Πειραιά, ώστε η κυρία να είναι έγκαιρα στο σπίτι της κοντά στον άντρα της. Αρχισαν, λοιπόν, η παθούσα και κοντά ο γιατρός με τα χέρια χωμμένα στο στόμα της να στερεώνει τα δόντια της. Εξάλλου, η πρόσθετη αμοιβή που του είχε υποσχεθεί και η φιλοτιμία του αρκούσαν για να κάνει μερικές θυσίες

Για κακή τους τύχη στον ηλεκτρικό και στο ίδιο βαγόνι, βρέθηκε και ο σύζυγος της παθούσης. Βλέποντας εκείνον σκυμμένο στο στόμα της και εκείνη απαθή να δέχεται τις υπηρεσίες του, θεώρησε ότι η συζυγός του τον απατούσε. Μαινόμενος και αλλόφρων ξυλοφόρτωσε τον οδοντίατρο και σκαμπίλισε τη γυναίκα του. Η μασέλα έπεσε χάρω κι έγινε χίλια κομμάτια.

Προσπάθησε να του εξηγήσει αλλά εκείνος δεν την ήθελε πια και μάλιστα χωρίς δόντια. Η συνέχεια δόθηκε στα Δικαστήρια, όπου συζητήθηκε η υπόθεση διαζυγίου. Η πρώτη στην Ελλάδα που είχε ως αντικείμενο τη μασέλα μιας γυναίκας.

Η νομική επιστήμη και το οικογενειακό δίκαιο δεν είχαν αντιμετώπισει κάτι παρόμοιο έως τότε. Ο μόνος που βγήκε κερδισμένος εν τέλει από την υπόθεση αυτή ήταν ο οδοντίατρος, ο οποίος κατασκεύασε και τρίτη μασέλα στη ζωντοχήρα Πειραιώτισσα

Με εκτίμηση
Γιώργος Μερτινός

TIMA
CHARITABLE FOUNDATION ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το TIMA Κοινωνικό Ίδρυμα που υποστηρίζει ελληνικούς μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς που συμβάλουν στην κοινωνική βελτίωση δίνοντας έμφαση στην τρίτη ηλικία, για τη γενναιοδωρή επιχορήγησή του προς τον Σύλλογό μας.

Ανακυκλώνουμε Πλαστικά Καπάκια Συσκευασιών

Η ιδέα της ανακύκλωσης ξεκίνησε δραστήρια και πρωτοπόρα στο Νοσοκομείο μας. Μέχρι στιγμής πολλές εκατοντάδες τόνοι χαρτιού, πλαστικού και αλουμινίου, που θα ρύπαιναν το περιβάλλον μας, αξιοποιούνται προς όφελος των σκοπών του Συλλόγου μας.

Επεκτείνουμε την ιδέα της ανακύκλωσης και στα πλαστικά καπάκια συσκευασιών (μπουκάλια, τετραπάκ, δοχεία κλπ).

Παρακαλούμε προσκομίστε στον Σύλλογό μας όσα περισσότερα καπάκια μπορείτε. Με αυτό τον απλό τρόπο βοηθάτε ασθενείς και ανήμπορους συμπολίτες μας.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ-ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Το Καζανάκι

Μια από τις σπουδαιότερες εφευρέσεις του ανθρώπου είναι το αποχωρητήριο. Το μέρος όπου «ακόμα και ο βασιλιάς πάει μόνος του». Ειδικά στην Ελλάδα, η αποχέτευση έχει μακριά ιστορία. Στην Κνωσό, εντοπίστηκε η πρώτη χρήση σιφονιού. Στην αρχαία Ελλάδα κι ως τους ρωμαϊκούς χρόνους, εφαρμόζονταν προωθημένες υδραυλικές και υγειονομικές τεχνικές, ώστε τα σπύια και οι πόλεις να μη «μυρίζουν». Πανάρχαιο δίκτυο αποχέτευσης αναφέρεται και στον πολιτισμό των Αζτέκων. Η πρωτεύουσά τους, Τενοκτιλά, αριθμούσε 200.000 κατοίκους. Από αυτούς, οι χίλιοι ήταν επιφορτισμένοι να καθαρίζουν τους δρόμους. Τα ανθρώπινα περιττώματα συγκεντρώνονταν και μετατρέπονταν σε λίπασμα, ενώ τα ούρα χρησίμευαν στην παρασκευή ενός είδους βαφής. Το βασικό πρόβλημα, όχι μόνο των Αζτέκων αλλά και όλων των προηγμένων

κοινωνιών, ήταν το πώς να διαχειριστούν το «προϊόν της αφόδευσης», καθώς η απαλλαγή από αυτό δεν ήταν εύκολη.

Τη λύση στο πρόβλημα έδωσε στα 1589 ο Άγγλος σερ Τζον Χάρινγκτον. Γεννήθηκε το 1561 και η βασίλισσα Ελισάβετ του έκανε την τιμή να γίνει νονά του. Μεγάλωσε στην αγγλική βασιλική αυλή και εξελίχθηκε σε σπουδαίο

μεταφραστή και συγγραφέα αλλ' έγινε γνωστός κυρίως για τον δηκτικό του λόγο.

Η ελισαβετιανή εποχή συνδέεται με την προαγωγή του πολιτισμού και των ανέσεων στην Αγγλία, όπου μέγα πρόβλημα αναδείχτηκαν οι μυρωδιές που αναδιδόνταν από τις τουαλέτες. Στα 29 του, ο Τζον Χάρινγκτον απάλλαξε την Αγγλία και τον κόσμο όλο από το δυσάρεστο αυτό συναίσθημα: Εφεύρε το «καζανάκι». Εγκατέστησε ένα στα ανάκτορα. Πια η βασίλισσα δεν είχε παρά να τραβήξει το καζανάκι και να απαλλαγεί και από το «προϊόν της αφόδευσης» και από τη μυρωδιά του. Ο Χάρινγκτον έκανε το σφάλμα να περιγράψει σε βιβλίο του τον τρόπο με τον οποίο η βασίλισσα χρησιμοποιούσε την εφεύρεσή του, με αποτέλεσμα η Ελισάβετ να τον εξορίσει. Πέθανε το 1612, στο Σόμερσετ της Αγγλίας.

<https://koutalianosimos.wordpress.com/2013/10/21/ανακαλυψεις-εφευρεσεις/>

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας

<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "**ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ**".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επισκόπηση

Αναζήτηση... Αναζήτηση

Τα νέα μας Τυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Με τα χρήματα της διαφήμισής σας θα καλυφθούν βασικές ανάγκες συνανθρώπων μας που περνούν δύσκολες στιγμές της ζωής τους.

Η εφημερίδα είναι μηνιαία και εκδίδεται σε 2.500 φύλλα. Διανέμεται δωρεάν στο Νοσοκομείο Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών "Η Σωτηρία" και ταχυδρομείται δωρεάν στα μέλη του Συλλόγου μας.

Μπορείτε να την βρείτε στο Τμήμα Επείγοντων Περιστατικών, στα Τακτικά Εξωτερικά Ιατρεία ή στο Γραφείο Κίνησης Ασθενών.

Η "ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ" είναι το δικό σου βήμα

Παρακαλούμε, στείλε μας

ΣΚΕΨΕΙΣ,
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥΣ,
ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

και ό,τι άλλο μέσα από την ειδικότητά σου και την ευαισθησία σου θα μπορούσες να μοιραστείς με τους άλλους για το γενικό καλό.

Υποστηρίζω τα δικαιώματά μου
σημαίνει αναγνωρίζω
την αξία της **ζωής μου**.

Κ Ε Φ Ι

Φρέσκα Οργανικά Καλλυντικά
από την Ελλάδα

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr